

94.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o úpravě dluhů a pohledávek ve starých korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a dlužníky nebo věřiteli rumunskými.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA
SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Convention

entre

la République Tchèque

et

le Royaume de Roumanie

concernant le règlement des dettes et créances libellées en anciennes couronnes austro-hongroises entre les créanciers ou débiteurs tchécoslovaques et débiteurs ou créanciers roumains.

Le Président de la République Tchèque et Sa Majesté le Roi de Roumanie, désirant arriver à un accord pour le règlement des dettes et créances en anciennes couronnes austro-hongroises, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires respectifs, à savoir:

Le Président de la République Tchèque:

M. le Dr. Bohumil Vlasák,
Ministre Plénipotentiaire,

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Georges G. Mironesco,
Président du Conseil des Ministres,
Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

(Překlad.)

Úmluva

mezi

republikou Československou

a

královstvím Rumunským

o úpravě dluhů a pohledávek ve starých korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a dlužníky nebo věřiteli rumunskými.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Rumunský, přejíce si dohody o úpravě dluhů a pohledávek ve starých korunách rakousko-uherských, rozhodli se sjednati za tím účelem úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

p. Dra Bohumila Vlasáka,
zplnomocněného ministra,

Jeho Veličenstvo král
Rumunský:

p. Jiřího G. Mironesco,
předsedu ministerské rady, ministra zahraničních věcí,

kteří, vyměňivše si své plné moci, jež shledány v dobré a řádné formě, dohodli se o těchto ustanoveních:

Article I.

1. Les obligations libellées en anciennes couronnes austro-hongroises basées sur un titre privé, nées antérieurement au 26 Février 1919, entre les personnes physiques ou morales de droit privé ou public, ou basées sur des contrats ou autres actes juridiques antérieurs à cette date, seront réglées au taux de change de 2 anciennes couronnes austro-hongroises pour un leu (2 c. a. = 1 leu), en tant qu'une des parties avait son domicile (siège), à la date du 26 Février 1919, sur le territoire de la République Tchécoslovaque (les créanciers ou débiteurs tchécoslovaques) et l'autre sur le territoire du Royaume de Roumanie (les créanciers ou débiteurs roumains).

En ce qui concerne les créances hypothécaires sur des immeubles situés sur le territoire de la République Tchécoslovaque, elles seront réglées au taux de change de l'ancienne couronne austro-hongroise pour 1 couronne tchécoslovaque (1 c. a. = 1 Kč).

2. Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent qu'aux dettes et créances qui existaient encore à la date de la mise en vigueur de cette Convention. La consignation auprès d'un tribunal faite après le 26 Février 1919, sans le consentement du créancier, ne sera pas considérée comme l'extinction de la dette.

3. En tant que les dispositions suivantes ne contiennent aucune exception, les intérêts éventuellement dus, seront payés d'après les dispositions du contrat; en outre, ils ne seront pas capitalisés, à moins que les contrats ne prévoient pas le contraire.

Article II.

1. Les dettes et créances des personnes qui, à la date du 26 Février 1919, avaient deux domiciles, l'un dans la République Tchécoslovaque et l'autre dans le Royaume de Roumanie, ne seront pas réglées selon les dispositions de l'article premier, mais seront traitées, en ce qui concerne les créanciers (débiteurs) tchécoslovaques, comme des dettes entre un créancier et un débiteur tchécoslovaque et, en ce qui concerne les créanciers (débiteurs) roumains, comme des dettes entre un créancier et un débiteur roumain.

2. Les dispositions de l'article premier ne s'appliquent non plus aux dettes et créances des personnes (le débiteur ou le créancier) qui dans la période comprise entre le 26 Février 1919 et la date de la mise en vigueur de la

Článek I.

1. Závazky vyjádřené ve starých korunách rakousko-uherských, založené na soukromoprávním titulu, které vznikly před 26. únorem 1919 mezi osobami fyzickými nebo právnickými práva soukromého nebo veřejného, anebo jsou založeny na smlouvách nebo na jiných právních jednáních z doby před tímto dnem, budou plněny, měla-li jedna ze stran dne 26. února 1919 své bydliště (sídlo) na území republiky Československé (věřitelé nebo dlužníci českoslovenští) a druhá na území království Rumunského (věřitelé nebo dlužníci rumunští), v poměru: 2 staré koruny rakousko-uherské za jeden leu (2 staré K = 1 leu).

Hypoteční pohledávky na nemovitostech ležících na území republiky Československé vyrovnají se v poměru: 1 stará koruna rakousko-uherská za 1 korunu československou (1 stará K = 1 Kč).

2. Ustanovení této úmluvy platí pouze o dlužích a pohledávkách, které trvaly ještě v den, kdy tato úmluva nabude účinnosti. Složení k soudu po 26. únoru 1919 bez souhlasu věřitelova nepovažuje se za zánik dluhu.

3. Pokud další ustanovení neobsahují výjimky, budou úroky snad ještě dlužné placeny podle ustanovení smlouvy; mimo to nebudou úroky kapitalisovány, ledaže by smlouvy ustanovovaly opak.

Článek II.

1. Dluhy a pohledávky osob, které dne 26. února 1919 měly dvoje bydliště, jedno v republice Československé a druhé v království Rumunském, nebudou vyrovnány podle ustanovení článku prvního, nýbrž bude s nimi nakládáno vůči věřitelům (dlužníkům) československým jako s dluhy mezi věřitelem a dlužníkem československým a vůči věřitelům (dlužníkům) rumunským jako s dluhy mezi dlužníkem a věřitelem rumunským.

2. Ustanovení článku prvního neplatí rovněž o dlužích a pohledávkách osob (dlužníka nebo věřitele), které v době mezi 26. únorem 1919 a dnem účinnosti této úmluvy založily své bydliště na území státu třetího, aniž je

présente Convention auraient établi leur domicile sur le territoire d'un tiers Etat et sans l'avoir transféré ensuite sur le territoire de l'une ou de l'autre des Hautes Parties Contractantes, avant le jour de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article III.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas aux créances et dettes réglées dans les Conventions que les Etats contractants ont conclues avec d'autres Etats au sujet de règlement des créances et dettes en anciennes couronnes austro-hongroises.

Article IV.

Si le débiteur ou le créancier était décédé avant le 26 Février 1919, et si à la même date, la succession n'avait pas encore été liquidée (terminée) le domicile du défunt serait considéré comme le domicile du débiteur ou du créancier.

Article V.

En ce qui concerne les sociétés en nom collectif, les sociétés en commandite, de même que les personnes morales, leur siège sera considéré comme leur domicile. Si les organismes mentionnés sont inscrits sur les registres de commerce, le siège de l'établissement principal inscrit sur ces registres, sera considéré comme domicile.

Article VI.

1. Pour les dettes et créances des succursales des institutions de crédit ou entreprises d'assurances, leur siège sera considéré comme domicile et non pas celui de l'établissement principal.

2. Les dettes et créances basées sur des actes émanant de l'établissement principal de l'entreprise d'assurances ne pourront être considérées comme dettes et créances des succursales qu'en tant que cela résulte incontestablement de l'acte même, ou des autres accords valables, conclus entre les parties intéressées.

3. Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas aux relations juridiques existant entre l'établissement et ses succursales.

Article VII.

1. Le changement de la personne du créancier ou du débiteur après la date du 26 Février

pak přede dnem účinnosti této úmluvy přeložily na území jedné z Vysokých smluvních Stran.

Článek III.

Ustanovení této úmluvy neplatí o pohledávkách a dlužích upravených úmluvami, které smluvní státy sjednaly s jinými státy o vyrovnání pohledávek a dluhů ve starých korunách rakousko-uherských.

Článek IV.

Zemřel-li dlužník nebo věřitel před 26. únorem 1919 a nebyla-li téhož dne poslušnost ještě vyřízena (skončena), považuje se bydliště zemřelého za bydliště dlužníkovy nebo věřitelovy.

Článek V.

U veřejných obchodních společností, společností komanditních jakož i u právnických osob považuje se jejich sídlo za jejich bydliště. Jsou-li zmíněné útvary zapsány v obchodním rejstříku, bude se za bydliště považovati sídlo hlavního závodu zapsané v rejstříku.

Článek VI.

1. Při dlužích a pohledávkách filiálek úvěrních ústavů nebo pojišťoven považuje se za bydliště jejich sídlo a nikoliv sídlo hlavního závodu.

2. Dluhy a pohledávky z listin, které byly vydány hlavním ústavem pojišťovny, budou moci býti pokládány za dluhy a pohledávky filiálek jen potud, pokud to jde nepochybně najevo z listiny samé anebo z jinakých platných ujednání mezi zúčastněnými stranami.

3. Ustanovení této úmluvy nedotýkají se právních poměrů mezi závodem a jeho filiálkami.

Článek VII.

1. Změna osoby věřitelovy nebo dlužníkovy po 26. únoru 1919 nemá vlivu na způsob vy-

1919, ne porte pas atteinte à la manière du règlement en tant qu'il s'agit d'une des dettes ou créances visées à l'article premier.

2. Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas aux créances cédées, après le 1er Novembre 1930, aux personnes mentionnées à l'article premier, par les créanciers qui, au 26 Février 1919, avaient leur domicile (siège) ailleurs que sur le territoire de la République Tchécoslovaque ou du Royaume de Roumanie.

Article VIII.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas aux dettes et créances suivantes:

a) aux dettes et créances (remboursement du capital, intérêts, dividendes), résultant des titres tels que: obligations, actions, parts de sociétés coopératives et autres titres analogues. Ces dettes et créances seront réglées par la Convention conclue en date de ce jour entre les Hautes Parties Contractantes, concernant la libération des dépôts et le règlement des titres et de leurs coupons;

b) aux dettes et créances résultant des assurances sociales;

c) aux dettes et créances résultant des assurances privées;

d) aux dettes et créances des Caisses Tutélaires, qui sont réglées par une Convention spéciale;

e) aux dettes et créances des villes, communes, municipes (comitats), des associations d'amélioration des cours d'eau, et autres services publics, dont le territoire a été divisé par la frontière établie par les Traités de Paix de Saint-Germain et de Trianon, de même qu'aux dettes et créances des sociétés de chemins de fer privés, dont le réseau a été divisé par la frontière susmentionnée, ou dont le siège a été séparé de ce réseau par la nouvelle frontière;

f) aux dettes et créances des Caisses d'épargne postales;

g) aux dettes et créances de l'ancienne Banque austro-hongroise;

h) aux dettes et créances résultant de l'ombard des titres de guerre autrichiens et hongrois.

Les créances hypothécaires constituées sur des immeubles expropriés conformément aux lois agraires roumaines, seront réglées, suivant les dispositions stipulées par les dites lois.

rovnání dluhů nebo pohledávek uvedených v článku prvním.

2. Ustanovení této úmluvy neplatí o pohledávkách, které po 1. listopadu 1930 postoupili osobám zmíněným v článku prvním věřitelé, kteří dne 26. února 1919 měli své bydliště (sídlo) jinde než na území republiky Československé nebo království Rumunského.

Článek VIII.

Ustanovení této úmluvy neplatí o těchto dlužích a pohledávkách:

a) o dlužích a pohledávkách (kapitálových splátkách, úrocích, dividendách) z cenných papírů, na př. dlužních úpisů, akcií, společenských podílů a jiných obdobných cenných papírů. Tyto dluhy a pohledávky upravují se úmluvou sjednanou dnešního dne mezi Vysokými smluvními Stranami o vydání deposit a úpravě titrů a jejich kuponů;

b) o dlužích a pohledávkách ze sociálního pojištění;

c) o dlužích a pohledávkách ze soukromého pojištění;

d) o dlužích a pohledávkách sirotčích pokladen, které jsou upraveny zvláštní úmluvou;

e) o dlužích a pohledávkách měst, obcí, municipií (žup), vodních družstev melioračních a jiných veřejných útvarů, jichž území bylo rozděleno hranicí stanovenou mírovou smlouvou St. Germainskou a Trianonskou, jakož i o dlužích a pohledávkách soukromých železničních společností, jichž síť byla rozdělena výše zmíněnou hranicí anebo jichž sídlo bylo novou hranicí od této sítě odděleno;

f) o dlužích a pohledávkách poštovních spořitelců;

g) o dlužích a pohledávkách bývalé banky Rakousko-uherské;

h) o dlužích a pohledávkách z lombardu válečných titrů rakouských a uherských.

Hypoteční pohledávky vážnoucí na nemovitostech vyvlastněných podle zemědělských zákonů rumunských vyrovnají se podle ustanovení zmíněných zákonů.

Article IX.

Les prescriptions des créances et dettes réglées par cette Convention seront suspendues de plein droit à partir du 28 Octobre 1918, jusqu'au jour de la mise en vigueur de la présente Convention.

A partir de cette date commencera à courir le terme légal des prescriptions qui n'étaient pas remplies le 28 Octobre 1918.

Si ces prescriptions s'accomplissaient avant deux ans du jour de la mise en vigueur de la présente Convention, leurs termes seront prolongés de plein droit, jusqu'à l'accomplissement de ce terme.

Article X.

Les différends éventuels entre les deux Hautes Parties Contractantes portant sur l'interprétation et l'application de la présente Convention, seront soumis à un Tribunal Arbitral composé de deux membres dont l'un sera nommé par le Gouvernement roumain, l'autre par le Gouvernement tchécoslovaque.

En cas de désaccord ces deux arbitres nommeront un troisième, choisi parmi les ressortissants d'un Etat étranger. S'ils ne peuvent se mettre d'accord sur la personne de cet arbitre, les deux Gouvernements le désigneront de commun accord.

En cas de désaccord entre les deux Gouvernements, ils s'en remettront pour le désigner au Président du Conseil Fédéral de la République Helvétique.

Article XI.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Praha aussitôt que faire se pourra.

La présente Convention entrera en vigueur le jour où l'échange des ratifications aura lieu.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont apposé leurs signatures et leurs sceaux.

Fait à Bucarest, en double original, le 5 Décembre 1930.

L. S. G. G. MIRONESCO m. p.

L. S. Dr. BOH. VLASÁK m. p.

Článek IX.

Promlčení pohledávek a dluhů upravených touto úmluvou stává se mocí práva ode dne 28. října 1918 do dne, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Od tohoto dne začne běžeti zákonná lhůta promlčecí, pokud promlčení dne 28. října 1918 již nenastalo.

Nastalo-li by toto promlčení před uplynutím dvou let ode dne účinnosti této úmluvy, prodlouží se lhůty promlčecí mocí práva až do uplynutí této doby.

Článek X.

Případné neshody mezi oběma Vysokými smluvními Stranami o výkladu a použití této úmluvy budou předloženy rozhodčímu soudu složenému ze dvou členů, z nichž jednoho bude jmenovati vláda rumunská a druhého vláda československá.

Nedojde-li ke shodě, budou tito dva rozhodčí jmenovati třetího, zvoleného z příslušníků některého cizího státu. Nedohodnou-li se o osobě tohoto rozhodčího, budou ho jmenovati obě vlády společnou dohodou.

Nedojde-li ke shodě mezi oběma vládami, požádají předsedu spolkové rady republiky Švýcarské, aby ho jmenoval.

Článek XI.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co možno nejdříve v Praze.

Tato úmluva nabude účinnosti v den výměny ratifikačních listin.

Na doklad toho zmocnění připojili své podpisy a své pečeti.

Dáno v Bukurešti ve dvou prvopisech dne 5. prosince 1930.

L. S. G. G. MIRONESCO v. r.

L. S. Dr. BOH. VLASÁK v. r.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la République Tchécoslovaque et le Royaume de Roumanie, concernant le règlement des créances et dettes nées, avant le 26 Février 1919, en anciennes couronnes austro-hongroises, entre les créanciers ou les débiteurs tchécoslovaques, et débiteurs ou créanciers roumains, les Hautes Parties Contractantes sont convenues des dispositions suivantes :

1. Les domestiques, les manœuvres industriels, les commis ou les apprentis, les étudiants ou les écoliers ayant à la date du 26 Février 1919 leur résidence sur le territoire de l'un des deux Etats contractants et s'étant établis dans leur Pays d'origine avant le jour de la mise en vigueur de la Convention susmentionnée, seront considérés comme ayant eu leur domicile dans leur Pays d'origine à la date du 26 Février 1919.

2. Les fonctionnaires publics en fonctions ou à la retraite ayant transféré leur domicile, avant le jour de la mise en vigueur de la Convention susmentionnée, du territoire de l'un des deux Etats, sur celui de l'autre Etat, seront considérés comme ayant eu leur domicile sur ce même territoire, à la date du 26 Février 1919.

3. Les deux Gouvernements s'engagent, lors du règlement des dettes prévues par la présente Convention, à n'entraver en rien la remise du montant des créances, même si cette remise devait être faite hors des frontières de l'Etat.

Le présent Protocole sera ratifié en même temps que la Convention et entrera en vigueur simultanément.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Bucarest, en double original, le 5 Décembre 1930.

L. S. G. G. MIRONESCO m. p.

L. S. Dr. BOH. VLASÁK m. p.

Závěrečný zápis.

Při podpisu úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o úpravě dluhů a pohledávek vzniklých před 26. únorem 1919 ve starých korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a dlužníky nebo věřiteli rumunskými, shodly se Vysoké smluvní Strany na těchto ustanoveních :

1. Osoby služebné, tovární dělníci, živnostníci pomocníci nebo učedníci, studující nebo žáci, kteří dne 26. února 1919 měli pobyt na území jednoho z obou smluvních Států a kteří přede dnem účinnosti výše uvedené úmluvy usídlili se ve svém státu domovském, budou se posuzovati, jako by měli bydliště dne 26. února 1919 ve svém státě domovském.

2. Veřejní zaměstnanci v činné službě nebo na odpočinku, kteří přede dnem účinnosti výše uvedené úmluvy přenesli své bydliště z území jednoho z obou států na území státu druhého, budou se posuzovati, jako by měli své bydliště na tomto území dne 26. února 1919.

3. Obě vlády se zavazují, že při vyrovnání dluhů, o nichž jedná tato úmluva, nebudou činiti obtíže při výplatě dlužného peníze i když tato výplata má se provésti za hranicemi státu.

Tento zápis bude ratifikován současně s úmluvou a současně s ní nabude účinnosti.

Na doklad toho zmocnění podepsali tento zápis a připojili k němu své pečeti.

Dáno v Bukurešti ve dvou prvopisech dne 5. prosince 1930.

L. S. G. G. MIRONESCO v. r.

L. S. Dr. BOH. VLASÁK v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 22. ÚNORA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTI-STÉHO TŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

PRESEDA VLÁDY,
MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. HODŽA v. r.

L. S.

Vyhláší se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 26. února 1936 a že týmž dnem nabyly úmluva a závěrečný zápis účinnosti.

K provedení úmluvy byl vydán zákon ze dne 9. dubna 1935, č. 99 Sb. z. a n.

Dr. Krofta v. r.

95.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o rozdělení jmění sirotčích pokladen a o vydání deposit poručenců a opatrovanců.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la République Tchécoslovaque et le Royaume de Roumanie relative à la répartition du patrimoine des caisses tutélaires et à la libération des dépôts des pupilles et des personnes interdites.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Sa Majesté le Roi de Roumanie, désireux de régler la répartition du patrimoine des caisses tutélaires dont la circonscription

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o rozdělení jmění sirotčích pokladen a o vydání deposit poručenců a opatrovanců.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Rumunský přejíce si upravití rozdělení jmění sirotčích pokladen, jejichž obvod byl rozdělen státní hranicí, jakož